

9

บทที่

เป็นสายตาสีป้ออยู่ แต่พยายามไม่ใช่แวง กลัวสีป่ามากขึ้น จริงหรือ!

การใช้แวงเป็นการช่วยให้การมองเห็นดีขึ้นใน
บกน.:นั้น แต่ไม่ได้ทำให้สายตาสันมากขึ้นและก็ไม่ได้เป็น
การป้องกันไม่ให้สายตาสันมากขึ้น สายตาสันจะ:
เปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ โดยปกติมักจะต้องเปลี่ยน:
ลุนส์แวงตาหรือคอนแทคเลนส์อย่างน้อย 1-2 ปีต่อ
ครั้งจนเมื่ออายุประมาณ 18 ปีขึ้นไปสายตาจะค่อนข้าง
คงที่ ไม่ต้องเปลี่ยนแวงเบอๆ อีก

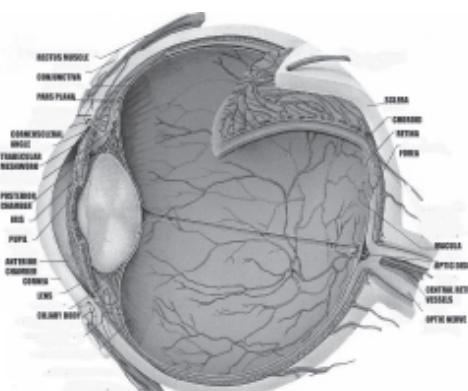

การใส่แว่นไม่ได้ทำให้สายตาล้าขึ้น สายตาล้าจะเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของคนสายตาล้านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าใส่แว่นสายตาล้านั้นที่เกินกว่าค่าสายตาที่แท้จริงเป็นเวลานาน ก็จะทำให้มีสายตาล้าน้ำหนักขึ้นช้าๆ รวมทั้งความต้องการเพ่งของตา ก่อให้เกิดการหดตัวของกล้ามเนื้อตา ดังนั้นในเด็กควรวัดสายตาโดยจักษุแพทย์ซึ่งจะมีการทดสอบเพื่อลดการเพ่งของสายตา ก่อนวัดแว่นตา ภาวะสายตาล้านี้ เอียง หรือยาว ก็ เช่นเดียวกันเป็นธรรมชาติของบุคคลนั้นซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ ไม่เกี่ยวกับแว่นตา โดยปกติมักจะต้องเปลี่ยนเลนส์แว่นตาหรือคอนแทคเลนส์อย่างน้อย 1-2 ปีต่อครั้ง จนเมื่ออายุประมาณ 18 ปีขึ้นไปสายตาจะค่อนข้างคงที่ไม่ต้องเปลี่ยนเลนส์บ่อยๆ อีก จนกว่าอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไปก็จะเริ่มมีปัญหาความสามารถในการเปลี่ยนเลนส์แว่นตาอีก

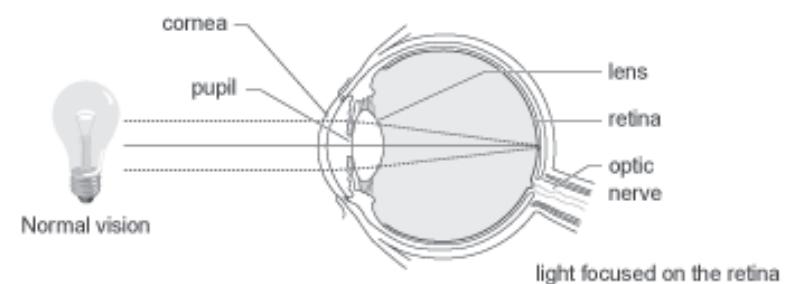
ภาวะสายตาพิດปกติคืออะไร

ปัจจัยที่มีผลกำหนดให้มนุษย์เรามีสายตาปกติ สายตาล้านั้น ยาว หรือเอียง เกิดจากความสมดุลระหว่างความโค้งของกระจกตาด้านนอก (cornea) เลนส์ตา

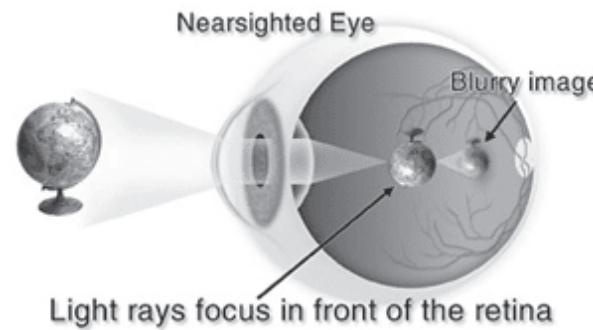

รูปแสดงส่วนต่างๆ ของลูกตา

(lens) และความยาวของลูกตา ในคนที่สายตาปกติจะมองเห็นภาพได้ชัดเจ็นจากแสงจากภาพหรือวัตถุที่เข้าตาผ่านกระจกตาด้านนอก (cornea) ซึ่งจะหักเหแสงเข้าหากันระดับหนึ่ง จากนั้นจะผ่านเลนส์ตา (lens) ซึ่งก็จะหักเหแสงเข้าหากันมากขึ้นอีก จากนั้นลำแสงจะไปรวมเป็นจุดเดียวที่กล้องจอประสาทตา (retina) พอดี จึงทำให้เห็นภาพชัด แต่ในคนสายตาล้าน้ำหนักจะไปรวมเป็นจุดเดียวกันก่อนถึงจอประสาทตา ทำให้ลำแสงที่ไปถึงจอประสาทตาเป็นลำแสงที่บานออกไม่เป็นจุดเดียว จึงทำให้เห็นภาพไม่ชัดจำเป็นต้องใช้แว่นเลนส์ว้า เพื่อช่วยกระจายแสงออก เพื่อเลื่อนให้แสงไปรวมกันใกล้ขึ้น ให้ไปตกที่กล้องจอประสาทตาพอดีทำให้เห็นภาพชัด สาเหตุของสายตาล้าน้ำหนักจากกระจกตาของคนนั้นมีความโดดเด่นกว่าปกติทำให้มีกำลังหักเหแสงมากเกินไป ลำแสงจึงรวมกันก่อนถึงจอประสาทตา แต่ในบางคนอาจจะมีลูกตายาวผิดปกติ จึงทำให้ลำแสงรวมกันก่อนถึงจอประสาทตา

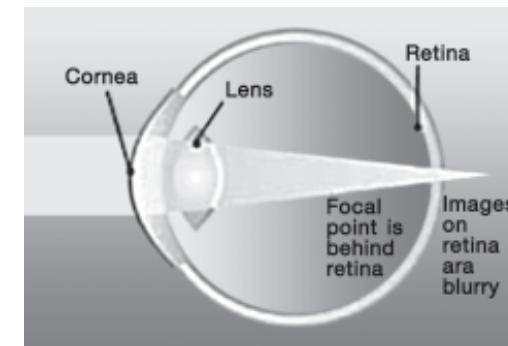
รูปแสดงการหักเหแสงของตาคนปกติซึ่งแสงรวมเป็นจุดที่จอประสาทตา (retina)

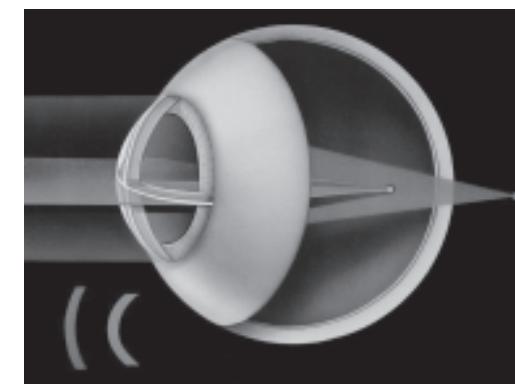
รูปแสดงการทักษะแสงของตาคนสายตาสั้น ซึ่งแสร้งรวมเป็นจุดก่อนถึงจอประสาทตา (retina) ทำให้แสงที่ตกบนจอประสาทตาเป็นลำแสงที่กำลังบานออกทำให้เห็นภาพไม่ชัด

ในคนสายตาดายา ลำแสงจะเหมือนว่าไปรวมเป็นจุดเดียว ด้านหลังจอประสาทตา ดังนั้นลำแสงที่ตกบนจอประสาทตาจะไม่ใช่เป็นจุดเดียวจึงทำให้เห็นภาพไม่ชัด จำเป็นต้องใช้แว่นเลนส์นูนมาช่วยหักห้ามแสงให้เข้าหากันมากขึ้น เพื่อลื่อนให้ลำแสงรวมกันเป็นจุดเดียวได้ลึกขึ้น มาตากที่กลางจอประสาทตา พอดี ทำให้เห็นภาพชัด สาเหตุของสายตาดายา ก็จะตรงข้ามกับสายตาสั้น คือ ความโคลงของกระจกตาหันอยกว่าปกติหรือลูกตาหยันอยกว่าปกติ

ในคนสายตาเอียง เป็นภาวะที่สายตาในแต่ละดวงของตาข้างหนึ้นไม่เท่ากัน ลำแสงจะไม่รวมเป็นจุดเดียว แต่จะรวมเป็นสองจุด โดยจุดหนึ่งจะอยู่หน้ากว่าอีกจุดหนึ่ง จึงทำให้เห็นภาพไม่ชัด จำเป็นต้องใช้เลนส์พิเศษมาช่วยให้แสงหักหัวรวมเป็นจุดเดียวและตกที่กลางจอประสาทตาพอดีด้วย จึงจะทำให้เห็นภาพชัด สาเหตุเกิดจากความโคลงของกระจกตาไม่เท่ากันทั้ง 360 องศาคือผิวน้ำหน้าแทนที่จะกลมคล้ายลูกฟุตบอลแต่จะเป็นแบบลูกรักบี้แทน ดังนั้นสายตาเอียงซึ่งเป็นเรื่องของสายตาในตาข้างเดียวไม่เท่ากัน จึงไม่เหมือนกับตาเหล่าหรือตาเดียว ซึ่งเกิดจากตาสองข้างมองไม่ตรงกัน

รูปแสดงการทักษะแสงของตาคนสายตาดายา ซึ่งลำแสงรวมเป็นจุดเดียวหลังจอประสาทตา (retina) ทำให้แสงที่ตกบนจอประสาทตาอยู่ไม่เป็นจุดเดียวจึงเห็นภาพไม่ชัด

รูปแสดงการทักษะแสงของคนสายตาเอียง ซึ่งลำแสงหักหัวรวมเป็นสองจุดไม่รวมเป็นจุดเดียว ความโคลงของกระจกตาแนวราบมากกว่าแนวตั้ง ทำให้ลำแสงในแนวราบรวมเป็นจุดก่อนลำแสงแนวตั้งทำให้เห็นภาพไม่ชัด

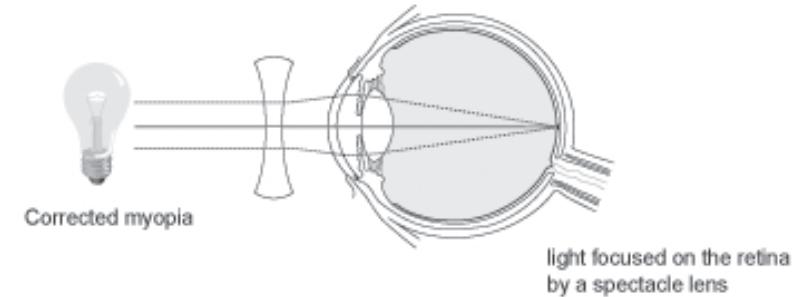
ดังนั้นสายตาล้า ยาว หรืออ่อนยง จึงเป็นลักษณะตามธรรมชาติของแต่ละคน อาจเกิดเป็นเองหรือจากการรับพันธุ์ ไม่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สายตา เช่น การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ การดูโทรทัศน์ใกล้ๆ หรือการนอนอ่านหนังสือ แต่เด็กที่มีปัญหาชอบดูโทรทัศน์ใกล้ๆ หรือตามอง กระพริบตาบ่อยหรือชอบอุ่ยหัวมอง อาจจะ เพราะเด็กมองเห็นไม่ชัดจากการมีปัญหาสายตาผิดปกติแต่อธิบายไม่ถูก จึงควรพาไปปรึกษาจักษุแพทย์เพื่อให้การรักษา ก่อนที่จะทำให้เกิดสายตาเสียอย่างถาวร

มีคนสงสัยว่าการอ่านหนังสือในที่แสงสว่างไม่เพียงพอ ทำให้ตาเสีย หรือไม่ ก็ไม่ใช่กันเพียงแต่จะทำให้มองไม่ชัดต้องเพ่งตามากขึ้น ทำให้ปวดเมื่อยล้าตาได้ง่าย

วิธีแก้ปัญหาสายตาผิดปกติ

การรักษาปัญหาสายตาอาจโดยใส่แว่นสายตา คอนแทคเลนส์ หรือใช้แสงเลเซอร์ เช่น การทำเลสิก ไม่เกี่ยวกับการรับประทานอาหารหรือการใช้ยาหลอดตา

การใส่แว่นตาหรือคอนแทคเลนส์ ไม่ได้ทำให้สายตาล้าน อ่อนยง หรือยาวหายไปในอนาคตหรือเป็นมากขึ้น สายตาจะเปลี่ยนไปเองตามธรรมชาติ ของลูกตาแต่ละคน ซึ่งเราต้องเปลี่ยนเลนส์แว่นตาให้ตรงกับสายตาขณะนั้น เพื่อเห็นภาพได้ชัด ไม่ได้เป็นการแก้ไขสายตากลับมาเป็นปกติ ยกเว้นการทำเลสิกจะทำให้สายตาเป็นปกติได้

รูปแสดงการใช้เลนส์วีร์ช่วยให้แสงรวมเป็นจุดที่จอประสาทตา (retina)

คนสายตาผิดปกติ ควรเปลี่ยนแว่นบ่อยแค่ไหน

โดยทั่วไปคนที่มีปัญหาสายตาผิดปกติที่ใช้แว่นตาหรือคอนแทคเลนส์อยู่ ควรได้มีโอกาสตรวจตาและวัดระดับสายตาปีละ 1 ครั้ง หรืออย่างน้อย เมื่อเริ่มรู้สึกว่ามองเห็นภาพไม่ค่อยชัด มีอาการปวดตา ปวดศีรษะ หรือมีน้ำตาไหล ใช้แว่นตาบ้าน แสดงว่าสายตาเราเปลี่ยนจากเบอร์แว่นตาแล้ว ควรไปปรับการตรวจระดับสายตาใหม่ เพื่อเปลี่ยนแว่นตาให้ตรงกับสายตาจริง จะทำให้การมองเห็นภาพชัดขึ้น และไม่มีอาการปวดตา

การเปลี่ยนไปเปลี่ยนตามร้านแว่น จะปลอดภัยหรือไม่

โดยทั่วไปในผู้ใหญ่ที่มีปัญหาสายตา อาจไปตรวจวัดระดับสายตาตามร้านแว่นตาได้ เมื่อร้านแว่นได้ค่าสายตาจากการตรวจด้วยเครื่อง จะต้องมีการทดลองเบอร์แว่นทีละตา ให้มองว่าเห็นชัดเจนหรือไม่ และต้องให้ทดลอง

มองพร้อมกันทั้ง 2 ตา อย่างน้อย 5 นาทีว่ามองเห็นภาพชัด ไม่งง เดินได้ไม่รู้สึกว่าพื้นหรือบันไดสูงๆ ต่ำๆ จึงลังตัดแ่วน และควรให้ร้านจดเบอร์แ่วนที่ทดลองไว้ให้ด้วย เมื่อไปรับแ่วน ควรทดลองก่อนรับว่าใส่ได้เมื่อตอนแ่วน ทดลองหรือไม่ ถ้ามองไม่ชัดหรือใส่แล้วง ให้แจ้งร้านแ่วนทันที และอาจตรวจสอบแ่วนกับเบอร์ทดลองที่จดไว้ที่ร้านแ่วน หรือกับจักษุแพทย์ว่าเบอร์ตรงกันหรือไม่ จะทำให้ได้แ่วนที่พอดีกับตาของเรามากที่สุด

ยกเว้นในการนี้เด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี ห้ามไปวัดสายตา กับร้านแ่วน เพราะโดยธรรมชาติของเด็กจะมีการเพ่งสายตามากกว่าปกติอยู่เป็นประจำ ดังนั้นในเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี จึงจำเป็นต้องหยุดยาลดการเพ่งก่อนวัดสายตา เพื่อให้ได้ค่าที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ซึ่งไม่สามารถหยุดได้ที่ร้านแ่วนตา ดังนั้น ในเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี จึงจำเป็นต้องไปหยุดยาลดการเพ่งเพื่อวัดสายตา ประกอบแ่วนกับจักษุแพทย์เท่านั้น และที่สำคัญในเด็กอายุต่ำกว่า 10-12 ปี ยังเป็นช่วงเวลาที่ประสาทตามีการพัฒนาอยู่ ซึ่งเด็กจำเป็นต้องมองเห็นภาพชัดเจนที่สุด เพื่อกräตุนพัฒนาการของระบบประสาทตา การใส่แ่วนผิดเบอร์ ในช่วงก่อนอายุ 10-12 ปี จะทำให้เด็กเสียโอกาสในการพัฒนาประสาทตา และเกิดความพิการทางตาอย่างถาวรจากโรคตาขี้เกียจ (amblyopia หรือ lazy eye) ซึ่งเมื่อโตขึ้น แม้จะใส่แ่วนตา ก็จะไม่สามารถมองเห็นชัดเป็นปกติได้